

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114012169
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3114012169.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti odsúdenému K. D., nar. XX.X.XXXX v X., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v Nemocnici pre obvinených a odsúdených a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Trenčín, na neverejnom zasadnutí dňa 25. marca 2015, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. februára 2015, sp. zn. 6Pp/122/2014, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm.c/ Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného K. D. z a m i e t a .

odôvodnenie:

K. D. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Senica sp. zn. 2T/140/2013 zo dňa 12.12.2013, pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zákona a zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods.1 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr.zák., za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, na ktorého výkon nastúpil dňa 12.12.2013, pričom trest má po započítaní väzby a výkonu trestu predpokladane vykonať dňa 30.09.2015. Následne nastúpi na výkon trestu odňatia slobody vo výmere 41 dní, uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Senica sp. zn. 0T/14/2011 zo dňa 23.06.2011, pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona, v spojení s uznesením Okresného súdu Senica zo dňa 25.03.2013, sp.zn. 0T/14/2011 a uznesením Krajského súdu Trnava zo dňa 16.05.2013, sp.zn. 6Tos/80/2013, ktorý má predpokladane vykonať dňa 9.11.2015. Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plyní od 9.1.2015. Dňa 16.12.2014 podal odsúdený K. D. na Okresný súd v Trenčíne návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Okresný súd Trenčín na verejnom zasadnutí uznesením zo dňa 25.02.2015, sp. zn. 6Pp/122/2014 rozhodol tak, že podľa § 415 ods.1 Tr.por., § 66 ods. 1 písm. b), ods. 2 Tr.zák. zamietol návrh odsúdeného K. D. o podmiennečné prepustenie z výkonu postupne uložených trestov odňatia slobody vyššie citovanými rozhodnutiami Okresného súdu Senica s odôvodnením, že u neho nie sú splnené všetky zákonom stanovené podmienky.

Proti tomuto uzneseniu ihneď po jeho vyhlásení, odôvodnení a poučení o opravnom prostriedku podal sťažnosť odsúdený K. D., ktorý v písomných dôvodoch sťažnosti namietal, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie odôvodňuje nič nehovoriacimi pojmami z hodnotenia ÚVTOS, ide len o žonglovanie so slovami. Aj tvrdenie, že jeho resocializačná prognóza je menej priaznivá, nezodpovedá pravde. Žiadal, aby krajský súd rozhodol v jeho prospech.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného K. D. nie je dôvodná.

Prvostupňový súd postupoval správne a zákonne keď návrh odsúdeného na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol. Aj podľa zistení krajského súdu, u odsúdeného nie sú splnené všetky zákonné podmienky ustanovenia § 66 ods.1 Tr.zák. Citované ustanovenie podmieňuje podmiennečné prepustenie splnením troch podmienok - preukázaním polepšenia plnením svojich

povinností a svojim správaním vo výkone trestu, očakávaním, že v budúcnosti povedie riadny život a vykonaním príslušnej časti uloženého trestu.

Z hodnotenia ústavu na výkon trestu zo dňa 31.12.2014 okrem iného tiež vyplynulo, že odsúdený sa v ústave nachádza od 20.08.2013. Správanie a vystupovanie odsúdeného nie je vždy na požadovanej úrovni. V kolektíve spoluodsúdených je jeho správanie poznačené značnou impulzivitou a dominantnosťou, pričom pomerne často vyvoláva konflikty a nedokáže racionálne zvládať záťažové situácie. Na nevhodné správanie bol opakovane upozorňovaný. Jeho osobnosť sa javí ako jednoduchšie štruktúrovaná, egocentrická a emocionálne nestabilná. Ťažšie sa prispôsobuje platným spoločenským normám a schopnosť sebaregulácie je u neho oslabená. Počas výkonu trestu pracoval na pracovisku s dohľadom v ústave na ručné šitie obuvi, kde jeho pracovná disciplína bola od začiatku na neuspokojivej úrovni, nemal snahu oboznámiť sa s technológiou šitia obuvi, mal problémy so zdržaním sa na určenom pracovnom mieste. Svojím postojom k plneniu pracovných povinností bol negatívnym vzorom pre ostatných odsúdených, pričom k zmene jeho postoja nedošlo ani po viacnásobnom upozornení. Za nezodpovedný prístup k pracovným povinnostiam bol potrestaný pokarhaním. Následne bol potrestaný za neplnenie výkonovej normy a drzé správanie voči kompetentným na pracovisku. Uvedené disciplinárne potrestania a neustále dohováranie sa minuli účinkom a nevedli k náprave. Problémy na pracovisku vyvrcholili, keď sa drzo a vulgárne správal voči majstrovi pracoviska, za čo bol opätovne potrestaný. Disciplinárne odmenený nebol. Program zaobchádzania je zameraný najmä na aplikovanie základných formatívnych metód penitenciárneho zaobchádzania a k vedeniu primeranej zodpovednosti odsúdeného za dôsledky svojho konania, so zameraním na zvládanie záťažových situácií a vytvorenie trvalých pracovných návykov. Uvedený program sa nedarí plniť najmä v edukačnej a pracovnej oblasti. Sám odsúdený neprejavuje snahu spolupracovať, postoj k spáchanej trestnej činnosti má nekritický. Resocializačná prognóza je u neho hodnotená ako nepriaznivá, riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je vysoké. Rizikovými faktormi sú najmä nepravidelné zamestnanie a s tým spojené finančné problémy pred výkonom trestu, zvýšená konzumácia návykových látok a odsúdenie aj za závažnú trestnú činnosť. Možno teda konštatovať, že odsúdený nepreukazuje splnenie podmienok na podmienené prepustenie a preto podmienené prepustenie nie je odporúčané.

Vzhľadom na uvedené sa aj krajský súd stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že odsúdený síce splnil formálnu podmienku na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to vykonanie potrebnej časti uloženého trestu, avšak doposiaľ nepreukázal plnením svojich povinností a svojim správaním vo výkone trestu polepšenie a s prihliadnutím na jeho správanie vo výkone trestu nepresvedčil súd, že možno od neho očakávať v budúcnosti vedenie riadneho života.

Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného K. D. podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. zamietol

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.